

DECIZIE nr. xxx

privind soluționarea contestației formulate de S.C. XXX S.R.L., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/27.05.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție fiscală cu adresa nr. xxx/21.05.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/27.05.2014 asupra contestației formulate de

S.C. XXX S.R.L.,
CUI: RO xxx
cu sediul în Xxx

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. xxx/16.05.2014, la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxx/19.05.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/27.05.2014, și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Petenta S.C. XXX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr./01.04.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma de xxx lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și respinsă de la rambursare, solicitând anularea deciziei și restituirea sumei de xxx lei.

Suma contestată este în cuantum de xxx lei și reprezintă taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și respinsă de la rambursare.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, dl. xxx în calitate de administrator, și poartă amprenta ștampilei, așa după cum prevede art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr./01.04.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- petenta a solicitat la rambursare soldul sumei negative a TVA prin decontul aferent lunii decembrie 2013, în sumă de yyy lei, din care suma de xxx lei reprezentând TVA de rambursat fiind respinsă, deoarece organele de inspecție fiscală au considerat că acest drept a fost prescris la data de 31.12.2013, cererea de

rambursare fiind depusă la data de 27.01.2014, măsură pe care petenta o consideră nelegală.

- petenta consideră că cererea de rambursare a fost depusă la data de 27.01.2014, în termenul legal de 25 de zile; aşadar, dacă decontul nu poate fi depus decât la finalul perioadei de raportare, respectiv până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale, cererea de rambursare nu poate fi considerată ca prescrisă, deoarece ea s-a întocmit în conformitate cu prevederile legale.

- petenta susţine că „dreptul de restituire a TVA pentru sumele aferente trimestrului octombrie – decembrie 2008, potrivit art. 135 din OG nr. 92/2003 se prescrie în 5 ani de la data de 01 ianuarie 2010, an următor celui în care a luat naştere dreptul de a cere restituirea, adică 25 ianuarie 2009”

Pe cale de consecinţă, petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr./01.04.2014 si restituirea sumei de xxx lei reprezentând taxa pe valoare adăugata stabilita suplimentar.

II. Prin Raportul de inspecţie fiscală nr./01.04.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr./01.04.2014 privind obligaţiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecţia fiscală pentru persoane juridice, organele de inspecţie fiscală din cadrul Activităţii de Inspecţie Fiscală Arad, au constatat că din totalul sumei de yyy lei reprezentând TVA solicitată la rambursare prin decontul aferent lunii decembrie 2013 depus de către petentă la data de 27.01.2014 şi înregistrat la A.J.F.P. Timiş sub nr. XXX/27.01.2014, suma de xxx lei reprezintă TVA de rambursat aflată în sold la data de 31.12.2008; organele fiscale au considerat că petenta nu mai avea dreptul la rambursarea TVA aflată în sold la 31.12.2008, aceasta sumă fiind prescrisă la data de 31.12.2013, drept pentru care nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de xxx lei.

III. S.C. XXX S.R.L. cu sediul în Xxx, este înregistrată la O.N.R.C. Timiş sub nr. J35/xxx/2008, are cod unic de înregistrare RO xxx, cod CAEN 6810 - „Cumpărarea şi vânzarea de bunuri imobiliare proprii”.

IV. Având în vedere motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestaţiei şi prevederile actelor normative în vigoare, se reţine că Ministerul Finanţelor Publice prin Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Timişoara este investit a se pronunţa dacă în mod corect şi legal, organele fiscale din cadrul Administraţiei Judeţene a Finanţelor Publice Arad – Activitatea de Inspecţie Fiscală au considerat că dreptul de a solicita rambursarea TVA in suma de xxx lei, existenta în sold la data de 31.12.2008, era prescris la data de 27.01.2014, când a fost solicitata prin decontul de TVA nr. XXX/27.01.2014.

Cauza supusă soluţionării este dacă, în interpretarea art. 147¹ alin. (2) din Codul Fiscal coroborat cu dispoziţiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, petenta mai avea sau nu posibilitatea legală a exercitării

dreptului de deducere a TVA în sumă de xxx lei, sumă ce reprezintă TVA de rambursat aflată în sold la data de 31.12.2008 și solicitat la rambursare prin decontul de TVA aferent lunii decembrie 2013 înregistrat de către petentă în data de 27.01.2014.

În fapt, verificarea societății petente a avut ca obiectiv taxa pe valoarea adăugată urmare solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată prin decontul cu sumă negativă a TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii decembrie 2013, depus de către petentă și înregistrat la A.J.F.P. Timiș sub nr. XXX/27.01.2014, prin care s-a solicitat rambursarea sumei negative a TVA în suma de yyy lei și a cuprins perioada de 01.01.2009 – 31.12.2013.

Din totalul sumei de yyy lei reprezentând TVA solicitată la rambursare din decontul aferent lunii decembrie 2013 depus de către petentă la data de 27.01.2014 și înregistrat la A.J.F.P. Timiș sub nr. XXX/27.01.2014, suma de xxx lei reprezintă TVA de rambursat aflată în sold la data de 31.12.2008.

În drept, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată pentru perioada verificată sunt aplicabile prevederile art. 147¹ alin. (2) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

ART. 147¹

(...)

*(2) **În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.***
(...).”

Cu privire la prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea sunt incidente următoarele dispoziții legale ale O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 23

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

ART. 24

Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”

ART. 81

Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

(...)

d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii.

ART. 82

Forma și conținutul declarației fiscale

(..)

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

(...)

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

ART. 86

Decizia de impunere

(...)

4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

„ART. 135

Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.”

Având în vedere prevederile legale precitate, se reține că, în ceea ce privește prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor bugetare, *termenul de prescripție curge în funcție de momentul în care a luat naștere dreptul de compensare sau de restituire.*

Iar în cazul taxei pe valoarea adăugată de rambursat regularizarea acesteia se poate face, fie de către contribuabili prin compensarea efectuată prin decontul de taxa pe valoarea adăugată cu taxa de plată rezultată din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, fără avizul organului fiscal, fie de către organele fiscale, prin compensare din oficiu sau prin solicitarea adresată în scris, *fie prin rambursare de către organele fiscale.*

Pentru soldul negativ al taxei pe valoarea adăugată, aferentă perioadei fiscale care s-a încheiat la 31 decembrie 2008, persoana impozabilă avea opțiunea de a solicita rambursarea sau de a reporta soldul în decontul perioadei fiscale următoare, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

Totodată, dreptul de a solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei ia naștere la data depunerii decontului de TVA aferent perioadei fiscale din care a rezultat respectivul sold.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta că din totalul sumei de yyy lei reprezentând TVA solicitată la rambursare prin decontul aferent lunii decembrie 2013 depus de către petentă la data de 27.01.2014 și înregistrat la A.J.F.P. Timiș sub nr. XXX/27.01.2014, suma de xxx lei reprezintă TVA de rambursat aflată în sold la data de 31.12.2008; care, de exemplu, cuprinde cuantumul TVA aferent operațiunii consemnate în factura nr. 025/14.04.2008 emisă de către SC ALGITO SRL în valoare totală de 343.957,6 lei din care TVA în sumă de 54.918 lei.

Conform declarațiilor depuse de petentă la organul fiscal, respectiv Declarația informativă nr. 394 privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național aferentă semestrului I 2008 înregistrată sub nr. 28510/21.07.2008, precum și Decontul de taxa pe valoarea adăugată nr. 300 aferent perioadei de raportare iunie 2008 înregistrat sub nr. 42338/23.07.2008, existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta, deși a cuprins în decontul de TVA înregistrat la autoritatea de administrare fiscală sub nr. 42338/23.07.2008, suma de 54.918 lei aferentă facturii nr. 025/14.04.2008, inclusă în suma care face obiectul cauzei dedusă judecății, înscriind-o la poziția 33 din decont „Soldul sumei negative de TVA la sfârșitul perioadei de raportare”, nu a solicitat rambursarea acesteia.

Conform dispozițiilor legale precitate, respectiv art. 23 și art. 85 din Codul de procedură fiscală, rezultă că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă s-au născut la data depunerii decontului de TVA aferent perioadei fiscale din care a rezultat respectivul sold, respectiv la data de 30.06.2008.

În consecința, dreptul de a cere rambursarea TVA în suma de 54.918 lei existent în sold la data de 30.06.2008 s-a prescris în condițiile legii la 01.01.2014; faptul că petenta a pretins exercitarea dreptului de deducere printr-un decont ulterior, respectiv cel aferent lunii decembrie 2013, nu poate fi luat în considerare în cauza dedusă judecătii, având în vedere că dreptul petentei la restituirea TVA aferent operațiunii efectuată de petentă la 14.04.2008 s-a născut în momentul constituirii bazei de impunere care a generat-o, respectiv în aprilie 2014, reflectată în decontul trimestrial de TVA înregistrat la organul fiscal de administrare sub nr. 42338/23.07.2008.

Împrejurarea că petenta nu a pretins rambursarea TVA în cuantum de 54.918 lei, 5 ani consecutivi, respectiv în perioada 23.07.2008 – 25.07.2013, nu este de natură a determina întreruperea prescripției care s-a împlinit la 01.01.2014. Așa cum s-a demonstrat în cele ce preced baza de impunere s-a constituit la 23.07.2008, conform decontului de TVA nr. 42338/23.07.2008 și nu în cursul lunii decembrie 2013.

Așadar, în legătură cu soldul negativ de TVA aferent perioadei de raportare din trim. II 2008, prescripția s-a împlinit la 01.01.2014.

Referitor la afirmatia petentei potrivit careia „dreptul de restituire a TVA pentru sumele aferente trimestrului octombrie – decembrie 2008, potrivit art. 135 din OG nr. 92/2003 se prescrie în 5 ani de la data de 01 ianuarie 2010, an următor celui în care a luat naștere dreptul de a cere restituirea, adică 25 ianuarie 2009”, aceasta ar putea fi reținută în cauza dedusă judecătii, așa cum precizează reglementările legale precitate, numai în condițiile în care petenta ar fi demonstrat, conform art. 65 din Codul de procedură fiscală, că sumele de TVA pretinse la rambursare aferente trim. IV 2008 sunt rezultate din operațiuni efectuate în cursul acestui trimestru (octombrie – decembrie 2008) – determinând astfel constituirea bazei de impunere care le-a generat, conform art. 23 precitat.

Ori, din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv decontul de TVA aferent trim. IV 2008, înregistrat la organul fiscal sub nr. 101571/26.01.2009, rezultă că suma de 56.922 lei inclusă în cuantumul total de xxx lei pretinsă la rambursare, reprezintă soldul sumei negative a TVA din perioada precedentă trim. IV 2008, confirmând astfel că baza de impunere pentru operațiunile care au generat acest TVA în cuantum de 56.922 lei, s-a născut anterior trim. IV 2008, fiind astfel întrunită perioada de prescripție.

Conform prevederilor art. 135 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală „*Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire*”. Astfel, petenta nu avea dreptul să solicite la rambursare TVA aferentă unor operațiuni efectuate în cursul anului 2008, perioadă anterioară decontului de TVA aferent trim. IV 2008, reprezentând soldul sumei negative a TVA reportate din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare, cuprinsă la poziția 32 a decontului

de TVA nr. 101571, respectiv suma de 56.922 lei, deoarece acest drept a fost prescris, datorită faptului că baza de impunere pentru operațiunile care au generat acest TVA în cuantum de 56.922 lei, s-a născut anterior trim. IV 2008, cererea de rambursare fiind depusă de către petentă ulterior perioadei de prescripție - 01.01.2014, respectiv la 27.01.2014.

Referitor la suma de 1.874 lei reprezentând soldul sumei negative a TVA din perioada de raportare trim. IV 2008, ca diferență între xxx lei și 56.922 lei, înscris în decontul de TVA nr. 101571/26.01.2009, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta ignorând dispozițiile exprese ale cu dispozițiile art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”,

nu a depus în motivarea contestației înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să facă dovada că TVA în cuantum de 1.874 lei este aferent unor operațiuni efectuate de aceasta în trim. IV 2008, probând astfel constituirea bazei de impunere care a generat-o.

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]"

Art. 213 alin. 1 din același act normativ:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. 224/01.04.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma de xxx lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și respinsă de la rambursare ca fiind prescrisă, în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

"(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 450/2013 privind aprobarea

Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 23, art. 65, art. 135, art. 206, art. 213, art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a art. 147¹ alin. (2) din Legea nr.571/2003, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul nr. 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. _____, se

DECIDE :

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr./01.04.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală, pentru suma de xxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C. XXX S.R.L.

- A.J.F.P. Arad – Inspecție fiscală.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.